

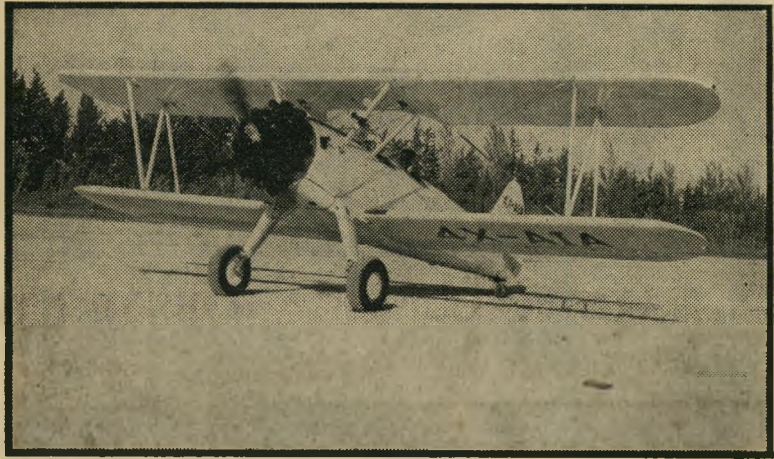

עם חניך מכסף וסרט על חלוקת השלגונים לפליטים יוצא אייבי

"בדרך אל הג'יהנום"

ערב הנסיעה

עיין אייבי בעיתון היחיד בארץ שפוצץ את הידיעה על יציאתו הקרובה. היה זה העיתון דף, שבישר על טיסתו של אייבי נתן כמה שעות בלבד לפני שעוכב עליידי כוחות המשטרה בנמל התעופה לוד.

"שלום ו"

זהו המטוס בו טס אייבי נתן לפני 16 חודשים מישראל לפורט-סעיד, וחזר אחרי שהמזרים לא נענו ממנו להמריא, ואף סיפקו זלק למטוסו. בינתיים הוא רכש מטוס איסטר יותר חדיש, אך נתקע עמו, לרגל קילקול במנוע, בניקזיטה.

עלול פרסומת ומעשה-יחיד נועז שבאה אחר ניהול מערכת בחירות מגוחכת לכנסת ה' שישית, בה זכה לקצת יותר מאלפיים קולות.

היתה זאת אכזבה מרה לאייבי איש די זנוף, הפליבוי וקברניט אילני לשעבר, שהתעשר ממזללת קליפורניה, ושחשב כי יידיים-לשעה וכמה מעשים טובים (פסי נתרם ליחידות צה"ל, אימוץ משפחה מרו-בתילדים שאביה נהרג בתאונה) יכניסו אותו ישר לכנסת.

ואז החליט אייבי כי הוא יוכיח את עצמו. הוא יגשים את ההבטחה שנולדה בעת מערכת הבחירות — לטוס מצרימה אם ייבחר לכנסת, עלימנת לבקש את השלום — למרות שלא נבחר.

למזלו התיחסו המזרים אליו בסלחנות, נתנו לו להמריא בחורה.

יום פועל אולי אייבי, יליד פרס שגול בהודו ושרת בחיל-האוויר הבריטי והישראלי, מתוך שיגרה שכפה על עצמו. בשיגרה זאת רואה עצמו הגבר החייכני והנאה כטייס-שלום של ממש, בדיוק לפי המתכון שיצר לעצמו כאשר יצא אחרי השיבה מפורט-סעיד למסע ב' עולם, בו נפגש עם גדולים וניסה בכנות, אך ללא הצלחה, למכור את רעיון השלום.

מספרצה מלחמת ששת-הימים היה אייבי בחוקלארץ. הוא מיהר לשוב ארצה ונכח לדעת שבראשית יוני שעת השלום כבר עברה. בראשית יולי, לעומת זאת, היו לו כבר הרהורים אחרים.

שהתבטאו, בין השאר, בפגישה ערב-המראה עם שרה-עבונה יגאל אלון בביתו בניו-דז'רסי. בפגישה זאת חזק אייבי את ידינו אלון על סיבוי השלום ואפשרות פתרון בעיית הפליטים.

חבריו, שכמעט וחזרו על מה שעשו לו שבוע קודם לכן כאשר הפעילו את רשת התקשורת שלהם. יזידו הטוב של אייבי, איש תיאטרון המעברות תלם, זאב יוסיפון, פנה לידידו, שרה-תבורה משה כרמל, שהזעיק את שרה-המשטרה אליהו ששון, שנתן מיד את ההוראה לעצור את אייבי.

קבלת-פנים אחרת

מש דקות אחר אייבי המריא מ' לוד וירד מסך המיסתורין על פעולותיו הצפויות. נודע כי השאיר מאחוריו סרט מוקלט — ובסרט דברים שביקש להשמיע עם במקרה ולא ישוב מניקזיטה.

וכי למה לא ישוב מניקזיטה אם כל כוונתו להפוך את האוטוס שלו לכשיר ל-טיסה ולמכרו לקונה הראשון שיוזמן? אייבי עלול לא לשוב רק במקרה אחד. אם יחזור על נסיונו לטוס למזרים, כפי שעשה זאת במאוס 1966, עת נחת בפורט-סעיד במטוס שלום ו' שלו.

אז אמנם ירד בשלום וגם המריא בשלום. אבל היום עלולה קבלת-הפנים להיות אחרת.

סזחנות מצרית

כדי להבין את המניעים להחלטותיו והתנהגותו של אייבי יש לחזור לימים שלפני טיסת-הבכורה שלו, על אייבי התמים והסימפטי היה סבור שהוא יביא את השלום על כנפי מטוסו. טיסתו למזרים היתה תערובת של ת-

שבוע שוב יצא אייבי נתן בן ה-39 לדרך. אמנם הוא לא יצא ב' מטוס השלום הפרטי שלו כי אם במטוס נתיבי אויר קפריסאים. אבל הדרך לא שינה הרבה למשטרת נמל-התעופה לוד.

היא סברה שאייבי עומד לטוס לארץ אייבי. אייבי טען שהוא רק יוצא לניקזיטה במטרה לגנות ולמכור את מטוס האוטוסר החד-מנועי שלו, התקוע בקפריסין מאז התקלקל מנועו לפני שבועות מספר.

כבר עשרה ימים קודם לכן ניסה אייבי לבצע את יציאתו. המשטרה עמדה אז על שלה, עצרה אותו לפי אחד מסעיפי החוק למניעת-הסתננות. "על נסיון יציאה בלתי-חוקי מן הארץ מתוך כוונה לבוא במגע עם האויב", המשטרה החרימה את דרכו ושהררה אותו בערבות עצמית של 100 ל"י.

רשת-תקשורת פרטית

אייבי, שכבר התפרסם לפני 16 חודשים כטייס-השלום, נשבע כי אין בכנתו להמשיך מניקזיטה לקאהיר, שיכנע לבסוף את השלטונות כי יש לו כוונות מסחריות בלבד וכך יצא לקפריסין.

רק שערב יציאתו ערך מסיבת-פרזיה רועשת-לידידיו. במסיבה זאת התחמק מ' מתוך-חשבה על כוונתו האמיתית לכ' שיגיע לאי השכן, משנדרש להבטיח כי לא ישנה את דעתו בניקזיטה ולא ימשיך משם מצרימה, התלהב אייבי והודיע אם ארגיש שאני יכול לעשות משהו שיקרב את השלום — לא אהסס לטוס אפילו לג'יהנום.

הדברים האלה היכו בתדהמה את כל

צחוק צחוק אייבי בחברת ידידים — איש חברה, חייכן, סימפטי, נעים-הליכות ונדיב-לב. אך את חיסובי-הטיסה שלו הוא ניסה לחשב בקורירוז קיצוני, לצפות מראש את כל האפשרויות העוללות להתפתח מניסעה זו.